

ועדת ספורט מס' 2 31/03/19

משתתפים:

דורון נקשרי-	יו"ר הועדה
אליק סולטנוביץ-	מ"מ יו"ר הועדה
איתי סהר-	מופת
דני רחמים-	מנהל אגודת כדורסל א.ס.א. אשקלון
גלי דניאל-	מומחית לבריאות ותזונת ספורטאים
שעיה אזר-	מנהל מרכז הטניס באשקלון
יוסי קקון-	מאמן כושר לנבחרות כדורגל בישראל
שרלי אופלגר-	נציג ספורט יחידי
אורן מור יוסף-	נציג ספורט ימי
ניר אמסלם-	נציג ספורט נשים
שמעון לוי-	מנהל מתנ"ס בית ווסק
מאיה טרטקובסקי-	הבית החברתי
אורן מרסיאנו-	הבית היהודי
פיני ביטון-	נציג ציבור
מרסלו בורדמן-	מנהל מח' הספורט
נעדריים:	מירי אלטיט- סגנית רה"ע
אבי מלכה-	רכז ספורט ארצי בספורטיאדות בארץ
סופי חוטובלי-	מנהלת מתנ"ס ברנע
מתי חג'ג'-	ליכוד
דניאל בר-	הבית החברתי
מני איאסו-	נציג ציבור
אריאל גמליאל-	מבקר העירייה

דורון נקשרי: נדון היום בשני נושאים עיקריים:

1. תמיכות

2. תבחן אפשרות להעביר חוגים שבמתנ"סים תחת טיפול ופיקוח של אגודות המקצועיות.

דני רחמים: לפני שאציג את המצגת, נתתי לכם את הדפים האלה בהם אנו רוצים לבסס את המטרות שלנו. לעיריית אשקלון יש ספר של מטרות ויעדים בנושא הספורט ואני כאן רציתי לתת לכם הרצאה קצרה בנושא. קודם כל נקבע לנו מדיניות. כל עיר מתקדמת מוכרת ב-2 דברים מתקדמים: 1. מערכת חינוך מתקדמת ואיכותית, 2. צימצום פערים בין שכבות בחברה. כשרוצים לחנך ילדים כבני אדם, יש לשנות גישה והתנהגות. צריך להקנות להם כלים של הצלחה. הילד צריך להתנהל על 3 עיקרונות: 1. מקצוענות, 2. עבודה קשה, 3. עיקביות.

בדף הראשון מוצגות יתרונות. ילד שניגש לאימון ספורט. דימוי עצמי חיובי מגיע כשילד עובד קשה, כשיש לו אפשרות להשוות מה היה בהתחלה ולאיזה הישגים הוא הגיע. זה דבר פסיכולוגי שאין בשום שדה אחר. יכולת למידה וקשב, רק ספורט מתוכנן, מקצועי וקשה, אתה מפתח אצל ילדים ריכוז ויכולת. אצלנו כשילדים מתחילים צעדים הראשונים, הם לומדים איך ללמוד להקשיב למאמן. ככה מתחילים. אחר כך לומדים איך להתאמן, להתארגן לאימון ואיך להגיע לאימון ואחרי זה איך להתחרות, איך לקבל הפסד ונצחון, איך לעמוד בלחצים. אלה תהליכים שילדים עוברים בספורט ואני לא חושב שיש הרבה שדות שילדים עוברים תהליכים האלה. הסתגלות חברתית, איזה אגו הם מקבלים, איזה כיף הם מקבלים בחברה כשהם נכנסים לספורט והופכים למקובלים. אנו באגודה מביאים תזונאית (גלי הייתה אצלנו). מלמדים אותם מה לאכול, איך לאכול, מתי. צריך עדינות ואסטרטגיה. אנחנו מבינים את הילדים וההורים ופונים אליהם: "חברים! קריירה של ספורטאי אחרי שהוא מצליח להגיע לרמה של ספורטאי בגיל 19-20, הקריירה תמשך כ-10 שנים כספורטאי. קריירה של אדם נמשכת כ-90 שנה. עדיף שקודם כל נהיה בני אדם ואנחנו מכניסים לתוך העניין הזה קודים של התנהגות והתנהלות שאנו רוצים שיהיו. אלה דברים מאוד חשובים.. אורח חיים ראלי. דרך עבודה קשה בספורט ילד לומד לקח קשה לחיים, שבחיים אין קיצורי דרך. אתה רוצה להיות בהרכב הראשון, תעבוד קשה. אין קיצורי דרך בחיים. מיומנות מקצועית- אפשר ללמד. יש מקצועות ספורט שדרכם אפשר לרכוש מקצוע ולפרנס משפחה ולהתקדם. צריך לטפח כשרונות, לכן אחרי כל היתרונות שיש בספורט, אנו צריכים להביא לידי הסכמה והחלטה שהספורט חייב להיות חלק מחינוך בעיר. הדבר השני בספורט הוא כלי לצמצום פערים וחיזוק שכבות חלשות. אני בהחלט מעריך נושא הגמ"חים. אבל אם באמת רוצים לעשות שינוי בחינוך מהותי זה דרך

ספורט. אין דרך אחרת. הספורט הוא לשיפור אורח החיים ותכולת החיים של תושבי עיר אשקלון, זו המטרה של העיר שלנו. ברגע שנעשה ספורט חלק אינטגרלי מהחינוך שלנו, זה פחות ימי מחלה. הספורט כמובן מטרתו לטפח כל כשרונות הספורט.

שרלי אופלגר: מחזק את דבריך (של דני). יש בעמותה שלנו נוהל גביה שאנו עומדים על 40% גביה לדוגמא, אם אמא נותנת צ'ק והצ'ק חוזר, אנו מזמינים אותה ושואלים למה לא אמרה שיש לה בעיות כלכליות. מחזירים לה את הצ'ק תוך ביטול חשבונות. אין מצב שילד לא יקבל אותו הציוד ואותן שירותים כמו ילד אחר. כולם שווים כולל עליה למטוס. היום אחד הספורטאים טס לאליפות העולם בשוויץ, אם חד הורית ואין לה אפשרות לממן את הנסיעה. אנו בעמותה דאגנו להכל. יש פערים ואנו משתדלים שילדים לא ירגישו. שי שלושה מאמנים בארה"ב, שם הם שעובדים, כולם בוגרים של מועדון ושם יש להם פרנסה ולא כאן בארץ.

דני רחמים: רוצה להוסיף דבר קטן בעניין. כשאנו קובעים שספורט הוא חלק מהותי בחינוך של העיר, אז הספורט חייב להתנהל על אותן עקרונות החינוך במסודות החינוך. אנו רואים את הילדים שהם קמים בבוקר לבית הספר וחוזרים בשעה 1 ובזה זה נגמר. זה לא כך. ילד מתחנך מהרגע שהוא מתעורר עד הרגע שהוא הולך לישון. אנו צריכים למלא את כל היום שלו במעטפת חינוכית טובה ונכונה. **שמעון:** אני רוצה להוסיף משהו בסעיף 2. אם נלך לקטגוריה של שכבות חלשות זה אחד הדברים שלא מדגישים בשום מקום. יש בחברה הרבה עם צרכים מיוחדים, צריך לשלב אותם במסגרות קיימות. **שרלי אופלגר:** היו זמנים שהיו מסיעים ילדים מחוץ לעיר, כי אין כאן שום מערכת שהם יכולים להשתלב. הייתה לא מזמן בדובאי ספיישל אולימפיקס.

שעיה אזר: יש שילוב של ספורטאים עם צרכים מיוחדים במסגרות. לדוגמא, אצלנו. אני מאמין יש גם בענפים אחרים, צריך פשוט להתייחס אליהם כספורטאי רגיל. **פיני ביטון:** אני רוצה להגיד שיש כותרות וסיסמאות. כאילו לא היה כאן כלום ועכשיו צריך לעשות משהו. צריך לחשוב איך מקדמים את הספורט להמונים. אם כל ועדה יהיו רק סיסמאות, נגיע ל-2025. דף הזה שאני מסתכל עליו ראיתי אותו עשרות פעמים בכל מיני מקומות. מה חידשתם? ידוע שספורט משפר את החיים, איך אנחנו עושים ספורט בכלל?

איתי סהר: קודם כל אתם (פיני ודני) מתארים שני צדדים של אותו מטבע. קידום הספורט המקצועי שהוא זירה 1 זה משהו שצריך להוסיף אותו בסעיף חמישי. כשיש לך פלטפורמה מקצועית שהיא מצליחה, אז לילד יש מוטיבציה ספורטיבית. צריך הבט המקצועי וצריך לשפר. **דני רחמים:** נכנסתי לרה"ע לפני הבחירות ישבתי איתו ועם מר משה גרפי, דנו על תקציב הספורט. ראיתי שיש תקציב כ-6 מ. ש. מתוכם כ-4 מ. ש. הולך לכדורגל ועוד מליון הולך לכ. סל ועוד איזה 800,000 ש' לענפי הספורט האחרים. אמרתי לרה"ע שהוא ראש העיר בדרגא סוציאוקונומית 5 ובטוח זה ממוצע של תושבים שלך, ובטוח יש אלפים רבים שבמצב סוציאוקונומי 1-2-3... אתה לוקח תקציב של ציבור, במקום להשקיע בחינוך ולקדם אותם, שם את הכסף בקבוצות שלא בטוח יגיעו לליגת העל. בכל מקרה הכסף הזה כסף קטן למקצוענים. וגם הכסף לא מגיע לקבוצות נוער ובוגרים.. צריך לשנות סדרי עדיפויות.

דורון נקשרי: יש בתקציב כ-10 מ.ש.

פיני ביטון: אי אפשר לקדם ספורט של מקצוענים כשמדובר בעשרות מליונים, אבל אפשר עם הכסף הזה לקדם, לדוגמא, כ. עפ., סיוף, כדורסל. צריך לתת לענפים שיכולים לסחוף אחריהם בני נוער. צריך לגרות בני נוער בהישגיות. כ. רגל חצה גבולות של טעם הטוב, צריך להתרכז במשהו שיביא תוצאות.

דני רחמים: צריך לקבל החלטות עיקרונות, מה עושים עם ספורט מקצועני? שיהיו לדוגמא בעלים בליגה הלאומית ועירייה תתן תמיכה מסויימת, אבל הבעלים יצטרכו להביא אוהדים למגרשים, להביא ספונסרים, להביא מכספם למערכת הזו.

פיני ביטון: צריך להפריד. ספורט מקצועני לאן וספורט להמונים לאן? צריך להיות מעשיים.

אורן מור יוסף: אם זה התקציב שיש לנו 6-7 מ.ש. (10 מ.ל.) אנחנו יודעים שזה לא מספיק לספורט מקצועני אפילו לא לקבוצה אחת ולא לתחום אחד. אז למה לא להתמקד בהישגים האישיים ומשם לפרוץ?

פיני ביטון: אני חושב לקדם כדורעף.

מרסלו: אני רוצה להבהיר. אנחנו לא מחלקים כסף שיש בתקציב, אנחנו מדברים על תקציב של תמיכות – יש נוהל תמיכות. במסגרת הנוהל, אגודה יכולה להגיש בקשה. העירייה יכולה להסכים או לא. עירייה יכולה להחליט שהיא מתקצבת את הספורט האשקלון בסכום מסויים. וההחלטה ע"פ קריטריונים של המחלקה לספורט.

שרלי אופלגר: קובעים ע"פ קריטריונים (נקודות).

דורון נקשרי: צריך להקשיח את התנאים. אם נותנים, לדוגמא, לקב' מסויימת תקציב ע"פ הקריטריונים, זה לא מספיק. אנחנו יכולים לדרוש שהיא תהיה יותר מקצוענית. ושלא יבוא בן אדם אחרי שנתיים שהוא פתח עמותה ויקבל את הכסף.

שרלי אופלגר: אפשר להתנהל כמו בערים אחרות. נגיד במעלות קמה עמותת ספורט עירונית והיא מתנהלת למופת. אני יכול רק לפרגן להם.
דני רחים: (מסביר על מצגת). יש 4 שלבים לקידום ספורטאי בודד וגם טיפוח וקידום קבוצה, קידום אגודה.

1. יסודות (5-9), שלב קריטי שילד לומד הרבה על תנועתיות ויסודות של הענף וגם בשלב הזה הילד מבסס את היחס שלו לספורט
 2. שלב הבניה (10-14), הילד עובר לנושאים טכניים, טכניקה גסה, נקיה ומושלמת...
 3. שלב ההישיגי (15-18), בו כבר נכנסים נושאים טקטיים,
 4. שלב מקצועני (+18) הנער כבר עבר כל השלבים והוא הופך לספורטאי מקצוען לכל דבר ועניין.
- אלו 4 שלבים בבניה ספורטיבית. שלב היסודות הוא החשוב ביותר, הילדים עושים את הצעדים הראשונים בעולם הספורט, זה יקבע עתידו ויחסו של הילד לענף הספורט ולספורט בכלל. ברגע שילד מגיע לאימון שאין התחשבות לצרכים שלו, הוא ירד מהר מאוד מעגלת הספורט ויכול להיות שנפספס כשרון שלעולם לא נדע. בשלב יסודות מושרשים בזכרון התנועתי שלו וילוו אותו לאורך כל השלבים...שם מותמעים הגישה והיחס שלו לספורט.

שלב הבניה ישנם כ-900 ספורטאים בכל ענפי הספורט, בתוכם לפחות 30% שלא עברו את שלב היסודות. באשקלון יש היום אלפים רבים של ילדים ונוער שהתנסו בשלב היסודות. כל המידע מסונכרן עם מח' ספורט. יש ילדים שהתנסו במשך חצי שנה-שנה בשלב היסודות ופרשו בשלב הפעילות, ביניהם יש כאלה שניסו 2-3 ענפי ספורט. ז"א נכנסו לספורט, לא מצאו עניין ויצאו החוצה. עד כיתה א' נמצאים כ-3000 ילדים בכל ענפי הספורט, כמות לא הולמת לעיר אשקלון. ילדים ד-ה-ו לא משתלבים בצורה טובה בשלב הבניה, מהיום כ-30%. בין שלב היסודות לבין שלב הבניה ושלב ההישג אין שום קשר. יתרה מכך יש אינטרסים כלכליים שגורמים נזק. אחרי שלב היסודות (5-9) הילד נכנס לאגודות – כ.סל בנים ובנות, כדורגל ועוד... ביננו ובין שלב היסודות אין שום קשר, שום סנכרון.. נכנסים הרבה פרילנסרים, אוספים ילדים ומאמנים.. אף אחד לא יודע מה הם עושים. אין קשר תוכני. כל מאמן רוצה כמה שיותר ילדים כדי להגדיל את ההכנסה. זה דבר שפוגע בילדים.

אורן מור יוסף: אני לא חושב שכל הגופים שנותנים מענה לילדים בפעילויות ספורט שהם לא מקצועיים. אולי לא עומדים בתקן תקין לפי מה שאתה חושב.

דני: בכל המקומות האחרים במדינה בלשב היסודות אין פרילנסרים. הם נמצאים תחת קורת גג אחת.. ברגע שאין תוכנית מסודרת, זה לא עובד טוב. כדי לאמן ילדים בצורה נכונה וטובה צריך שיהיו מאמנים. בשלב היסודות אצלנו אין מאמנים, כולם מדריכים. ושלב הזה מאוד קריטי.

אורן מור יוסף: האם אתה ממליץ שילדים ב-2 שלבים הראשונים שיתמקדו בתחום ספורט אחד או יעברו כמה תחומים?

דני: אם מתאפשר, רצוי שילד יעבור 2-3 ענפים. כאן הוא מעשיר את התנועתי שלו.

אורן מור יוסף: רוב הילדים שאני פוגש בגילאים האלה 10-12 קופצים מענף לענף.

דני: ילד בא לאימון והוא מגלה לבד מה מתאים לו. כשאין מערך אימון, מרגישים את זה ולא מתעסקים באימון עצמו, לא באים לאמן. וכאן רואים כל הזגזגים שילדים עושים ונשירה הגדולה.

שלב הבניה וההישגי- מופעל באגודות הספורט בעיר, כ-1000 ספורטאים בכל ענפי הספורט. שלבים בניה וההישגי שלבי סינון דומיננטים. ברגע ששלב היסודות לא עושה מה שמוטל עליו- סינון הראשוני, הסינון מתבצע בשלב הבניה. לכן כשיש תהליך נכון ילדים מתחילים מלמטה. אני מכיר בתי ספר במדינה שלנו, יש כ-1500 ילדים רק בשלב היסודות. חייבים להכניס את זה במערכת החינוך.

פיני ביטון: במסגרת הילדים שאתה רוצה להכשיר בצורה מקצועית, איפה התקציב שאתה רוצה להכשיר מאמנים?

דני רחים: אנו עיר שמינית בגדלה.. אם אנו לא מארגנים נכון את היסודות, לא נגיע לשום הישגיות **איתי סהר:** צריך לייצר עבודה. שיהיה בסיס לדיון.

דני רחים: יש בעיה בשלב הבניה. כ-80% מהתקציב הולך לספורט מקצועני. אנו צריכים לבנות ע"פ עיקרונות. אני לא נגד ספורט מקצועני.

אורן מור יוסף: אם במשך שנים לא יצא כמעט כלום מכדורגל וכדורסל, אולי הגיע זמן שיפרשו שני ענפים האלה!?

דני רחים: אני לא עומד לפרוש. אני מציע תוכנית שאפשר בשלום לחיות עם התקציב הקיים. צריך להפסיק להזרים כסף לספורט המקצועני ולהתחיל להשקיע בשלבים הראשונים. ישאר תקציב לשלבים נוספים, מצויין! אני מאמן קבוצת נערים בליגה לאומית ואני משווה בין התנאים שיש לשחקנים באותה רמה בערים אחרות. אנחנו נראים רע מאוד. יש כסף, השאלה מה עושים עם הכסף? כל ראש עיר מחליט לקדם ענף מסויים. כשמתיימרים לממן ולנהל ספורט מקצועני, נדרשים להכנס לשדה מול מערכות המסוגלות לגייס עשרות אלפי שקלים. האם אנו מסוגרים לחשוב כמה צעדים קדימה לפני שנכנסים לשדה התובעני. אתה רוצה להביא קבוצה לליגת על בכדורגל עלות הקבוצות כ-30 מ.ש. מאיפה להביא סכום כזה? האם קיימת זיקה בין השלב המקצועני ושלבים הקודמים? האם בעיריית

אשקלון יש כלים ואנשים המקצועים שמסוגלים לנהל ללא עזרה של מתווכים? עיריית אשקלון מנהלת כבר שנים קבוצות כדורגל וכדורסל. האם יש לה את הכלים המקצועיים בתוכה שיכולים לנהל דבר כזה? לדעתי, עיריית אשקלון זה עניין פוליטי והפוליטיקה היא לא יציבה וספורט לא יכול להשען על פוליטיקה. דורון! יש לך הזדמנות פז לקבוע מסמרים בספורט שילכו למשך שנים. נקבע תוכניות ולא משנה איזה ראש עיר יגיע, איזה ממונה על הספורט יגיע. צריכים לקבוע את הדברים האלה לשנים. מסקנות: ע"פ כל תפיסה מקצועית וע"פ כל הגיון בריא, 4 שלבים בבניה הספורטיבית חייבים תיאום מלא, חייבים קו מקצועי רציף ואחיד. כל שלב לא נבנה מהקודם ולא תלוי בקודם. שלב היסודות שריו בשדה פרוץ של פרילנסרים, תפוקה מזערית. ספורט- לא לעשירים בלבד! שלב הבניה מתנהל לרוב באגודות. תפקידו למלא חלל של שלב היסודות. צריך לשנות את זה. שלב מקצוענים מתנהל בעליה, היות והעיריה אחראית על חלוקת התקציבים... החלטות לאישור החל מעונת הפעילות הקרובה של 2019-20 כל מערך הבניה של 4 השלבים יתכנסו לקו ניהולי ומקצועי אחיד באגודות הספורט בעיר ונוהל שיפורט בהמשך. שכל הספורט יתכנס לתוך נוהל מקצועי אחד משלב היסודות עד שלב המקצועני. עקב שינויים בתמיכות מ-1/1/20 אנחנו רוצים לעשות חלוקה שונה של תקציב. רוצים להכניס את הספורט לתוך התשתיות, לתוך מה שאתם עושים בשטח, שיהיו תנאים טובים לעבודה. לקראת שנת 2020 נשנה תבחינים (נדון בועדה הבאה). התבחינים יתנו כסף לילדים, למאמנים. אין מאמנים, כי אין להם שכר טוב, ולא תנאים. השאיפה שלנו לעשות ספורט הרבה יותר מקצועי והכסף שינתן ישמש למטרות שזה מיועד. לא יהיה מצב שאגודת ספורט מקבלת תקציב והכסף ילך על כל מיני פנטסיות.

פיני: הכל רשום יפה ובטום טעם, למעט סעיף 5. צריך לבחון 2 דברים: איך מקדמים ספורט להמונים ואיך מקדמים ספורט מקצועי. צריך לחשוב מחוץ לקופסא... יש תקציב עירוני ויש מחלקה לספורט שצריך לשבת איתה ולחשוב איך מקדמים ספורט להמונים. צריך לשדרג את המדריכים, להעלות את הרמה שלהם, לעשות להם קורסים כאן באשקלון בכל ענף.

דני רחמים: השחקנים הטובים בורחים למרכז, כי אין כאן תנאים- לא פיסיאוטרפיסטים צמודים, לא חדר כושר לאגודות...

פיני ביטון: שרלי עושה עבודה מקצוענית, הוא מגייס כספים לתחרויות..

דני רחמים: אתה לא יכול לעשות את זה עם ילדים ונוער.

דורון נקשרי: עיריית אשקלון לא יכולה להחזיק קבוצות מקצועניות בליגת על, צריך קודם תמיכה.

פיני ביטון: צריך להיות יותר ריאליים ולא להתעסק בכדורגל מקצועני.

דני רחמים: ספורט מקצועני מתחיל מגיל 5.

פיני ביטון: אפשר כבר בגיל הזה לגלות האם ילד מוכשר או לא.

דני רחמים: אתה טועה! מוצאים כשרון רק בעבודה מקצוענית קשה.

אורן מור יוסף: לגבי ספורט מקצועני מגילאי 5 עד גילאים 13-15, רק ההורים ידחפו. השאיפה שלנו להביא למודעות לגבי ענפי ספורט השונים.

דני רחמים: בבסיס יש לבנות מבנה אירגוני נכון של כל המערכת שהיא תעבוד נכון באופן מסונכרן מלמטה למעלה וכל נושא הספורט להכניס לתוך מערכת אחת מסודרת שבה תהליך עובר תהליך וכן הלאה..

אורן מור יוסף: צריך לתת במה לענפי ספורט אחרים. אין להם עזרה.

דני רחמים: כדי שזה יקרה, צריך שמערכת תהיה בנויה נכון. אגודות ספורט מקימות בית ספר לספורט, לדוגמא, ניר מקים בית ספר לבנות, מאיה- כדורעף. לא יתכן שמישהי גמרה קורס מדריכות כדורעף ונותנת לבנות לעבוד. היא יכולה לעבוד אבל צריך פיקוח של מאיה (מאמנת מקצועית).

מאיה טרטקובסקי: מסכימה עם כל מילה של דני- חייב בית ספר מקצועי. לדוגמא, איך אצלנו ברוסיה התפתחו הילדים.. הייתה קודם קבוצה בגילאי ג'-ד', אחר כך הילדים נכנסו לליגה. הבעיה אצלי שצריך מישהו לעזור לבנות קבוצות, צריך אנשי מקצוע... צריך לעשות תחרויות.

שמעון לוי: אני רוצה להתייחס לפיני ולדני. לגבי סקירה שנתית (דני), יש אבחנה שצריך לחלק תקציב באופן הגון. אפשר להציג את זה כמו חלוקת עוגה לשלושה מרכיבים: עממי, אגודות, מקצועני. צריך להתחיל מיסודות חזקים, להביא מדריכים מקצוענים שילדים יעברו לאגודות ומשם לספורט מקצועני לבוגרים. צריך לחשוב איך חותכים עוגה נכון כדי ששלושת המרכיבים יהנו. הועדה צריכה לתת תקציב מדוייק.

מרסלו בורדמן: תקציב- זה תמיכות, ספורט עממי מחוץ לאגודות, הוא לא יכול לקבל תמיכות. הוא יכול לקבל תמיכה אחרת.

אורן מור יוסף: מציע להכניס תחומי ספורט אחרים לבתי הספר.

פיני ביטון: צריך להיות יותר יסודיים- לדון על משהו מסויים ולא להתפזר! צריך "להכריח" את העיריה לפתוח את הראש.

דני רחמים: אנחנו עדיין לא נכנסים לנושא התקציב. אנו צריכים להתמקד ביסודות. זה שלב שהוא לא מתפקד, להכניס לשם פיקוח.

פיני ביטון: אני צריך לחשוב אם המסקנות הן נכונות. אני לא חושב שאתם יכולים לפרק כל כך מהר את הפרילנסרים.

דני רחמים: לא, הם יעבדו בתוך האגודות.

מרסלו בורדמן: רוב הענפים האישיים הם עובדים תחת האגודות. אגודה מפעילה את החוגים.

פיני ביטון: האם יש לנו פתרון לאותם מחוננים באגודות? לאן אנו דוחפים אותם? האם ממשיכים בעממיות, ולא משנה באיזה דרך? דני אומר שאגודה צריכה לסנן את הילדים. אני לא מכיר ילד שלא מתאים לספורט עממי.

דני רחמים: אנו לא מסננים, הילד פורש מיוזמתו.

איתי סהר: הדיון הוא אופטימי. אני אתייחס לכל מה שנאמר כאן. לגבי חלוקה שדני אמר. א. מה משמעות של איתור מצוינות, עידוד מצוינות, למצוא מה מתאים לכל ילד מבחינת הכושר ומיצוי פוטנציאל. ב. מצד שני הגרף החברתי. אנחנו צריכים לאתר את המוכשרים, לסבסד אותם לאורך הדרך, לעודד מצוינות לאורך זמן. המעורבות של הקהילה תהיה בהתאם. המודל הכלכלי תופס תוקף וככה הלאה.. למרות שבמהלך השנים האלה אי אפשר לסגור את הספורט המקצועני ולקחת מה שיש. צריך להתמקד באיתור מקצוענות משלבים מוקדמים (פיני אומר שהוא לא מאמין בזה).

פיני ביטון: נותן דוגמא לילד שהעיפו אותו מחוג ואז הוא מתעסק בפשע... הספורט צריך להיות נגיש לכולם.

איתי סהר: השקעה של כסף ציבורי הוא לא פלסטר לכואב, שורה תחתונה צריך להבין בכמה ילדים נוגע הכסף שמושקע... כמה עולה הילד בגיל הקטן, כמה בגיל יותר בוגר, כמה ילדים יש בחוגים..

מרסלו בורדמן: זה בדיוק הנושא למצגת השניה. הלכנו קצת לאיבוד. היינו צריכים להתעסק יותר בפרקטיקה ולא בפילוסופיה של ספורט. יש הרבה דברים נכונים ויש גם לא נכונים. כל אחד רואה את התמונה שלו.. כשאנו מדברים על ספורט תחרותי, אנחנו מדברים על פעילות של אגודות והעברה של עבודה של פרילנסרים תחת חסות של האגודות, אנחנו מדברים על פחות משליש בספורט בכלל. יש גם ספורט שקשור לאורח חיים בריא ופעילות עממית.. כרגע אנחנו מדברים על "שיפוץ" הבסיס. נכון להיום, רובו מנוהל ע"י גורמים פרטיים.

פיני ביטון: אולי כדאי להקים מינהל- גוף מרכזי במקום האגודות.

דני רחמים: אי אפשר לאחד את כולם.

מרסלו בורדמן: יש תבחינים שבודקים כדאיות של האגודות.

שעיה אזור: מי יבחן רצינות של הקבוצות

דני רחמים: האגודה צריכה להוכיח את הרצינות שלה, את ההישגיות

פיני ביטון: אני מציע לקדם כל כמה חודשים כמה ענפים מאשר לשבת ולדון בלי סוף על הכל...

איתי סהר: האם אנשי מקצוע כאן שמאמנים יודעים להגיד במספרים מה עלות לילד בגילאים שונים?

דני רחמים: אנו רוצים להגיע להחלטה שכל פעילות ביסודות תהיה תחת האגודות. זה דבר קריטי.

לדוגמא, בכדורגל, אפשר להגיע ל-2000 ילד בתחום המקצועי.

איתי סהר: כמה תשלום של ההורה מכסה את הפעילות של ילד?

ניר אמסלם: שלישי מדינה, שלישי אגודה, שלישי הורים.

דני רחמים: אגודה יש לה 4 קבוצות מח' נוער. כשהתחלנו, התחלנו מכולם...

שרלי אופלגר: עיריית אשקלון כנסה את העמותה שלנו (דני התחיל אצלנו).

איתי סהר: צריך להגדיל תקציב של העיריה לאגודות ולהקטין תשלום של ההורים.

דני רחמים: אנחנו רוצים שהתשלום של ההורים יהיו בסביבות 120-140 ₪. המדריך מרוויח כ-150 ₪ לשעה. צריך לבנות תוכנית שההורים יעמדו בתשלום.

איתי סהר: גם אם יהיה רצון לקחת את הפיקוח בשלב היסודות לאגודות הספורט המקצועיות. הסיבה שהוא (דני) אמר את זה קשורה לעידוד המקצוענות, ושיהיה פיקוח וכמות המשתתפים רק יגדל. אבל יש לזה השלכות כספיות. זה מצריך הגדלת תקציב של העיריה לאגודות.

דני רחמים: אם נשאר מה שקיים היום, לא צריך. ברגע שהתוכנית תאושר, לשבת מול גורמים שיכולים לקבל החלטות (ראש העיר, דורון), להגיד שאנו הולכים להפעיל בכל אגודות הספורט את נושא

הספורט לילדים לגילאים א'-ו'. בוא נעשה את המקסימום כדי להוריד מחיר ל-100 ₪ לילד. בעתיקות, לדוגמא, אין ספורט, כי לא משתלם למדריך להפעיל שם חוג.

פיני ביטון: היו זמנים שבגילאים 22-20 מדריכים צעירים היו מתנדבים.

דני רחמים: הזמנים האלה נגמרו.

דורון נקשרי: הועדה היא לא מחליטה, היא ממליצה. אם הצענו שכל החוגים יכנסו תחת האגודה, זה לא אומר שזה קורה מייד, אבל אנחנו כן ממליצים לעשות את המהלך.

פיני ביטון: אני כנראה בכל הנושא הזה אצביע נגד.

ניר אמסלם: לא בטוח שכל אחד יכול להיות תחת אגודה. יש הרבה פרילנסרים. מה יהיו התנאים של

פרילנסרים שאמורים, ע"פ הצעה שלכם, להכנס תחת האגודה? ישתלם או לא?

איתי סהר: יש שאלה אחרת, האם יש דרך להעריך במה ילד מקצוען?

דני רחמים: אגודות לא מקצועיות יפלו. צריך לפתוח בכל שכונה בית ספר לכ.סל, כדורגל ועוד..

ניר אמסלם: לא מסכים עם דני שיש הרבה התרסקות בתחום הכדורסל..

דני רחמים: אגודת ספורט יש לה עמותה והיא מפעילה קבוצות תחרותיות בליגות כדורסל, כדורגל, כדורעף. הם צריכים להכין את התשתיות שלהם.

דורון נקשרי: כל החוגים שיהיו תחת אגודות ספורט. הרישום ישאר במתנ"סים, רק שיהיה ניהול ופיקוח. גם הפריילנסרים יעבדו תחת האגודה.

ניר אמסלם: אגודה חייבת בית ספר מכיתה א'. כל אגודת תקבל בית ספר ומתקן.

איתי סהר: יש כאן מצד אחד נושא המקצוענות שדני מדבר עליו ויש כאן מצד שני (מה שניר אמר) הרבה פריילנסרים שנושא הפיקוח שם חשוב מאוד.

דני רחמים: אנחנו מפוזרים, ילדים שמגיעים לפריילנסרים, לא מגיעים לאגודות.

פיני ביטון: אין השגיות מקצועית! לא יצרתם קבוצה של שחקנים ששווה להתייחס אליהם כלכשרונות ששירתו עיר אשקלון.

שמעון לוי: אני כנציג המתנ"סים, רוב הפעילות הספורטיבית מתנהלת במתנ"סים. פריילנסרים מפעילים יפה את הפעילות בבתי ספר, כאשר יש פיקוח של רכזי ספורט על איכות הפעילות.

צריך לשים דגש על פיקוח יותר משמעויותי למדריכים שעובדים בתוך עולם הספורט שלנו.

דני רחמים: הפיקוח לא יעבוד, אם הוא לא יגיע מצד של האגודות. ככה קיים בכל הארץ.

מרסלו בורדמן: אין רכז ספורט שאינו מורה לחנ"ג או מאמן מוסמך. מבחינה פדגוגית וחינוכית, הרכז הוא כן יכול לפקח על הפעילות. נכון, הוא לא חייב להיות מאמן כדורגל/כדורסל. באחריותו לבדוק שהפעילות מתקיימת בצורה מסודרת, שיש תוכנית עבודה. יש בעיה שיש מפעילים טובים יותר וטובים פחות. המפעיל לא עובד מולך ואתה לא יכול להעיר לו. לאן הולכים עם זה? אני לא יכול להפסיק את הפעילות ולא להתערב בפעילות שלו. במקרה הטוב, אני יכול להעיר למנהל המתנ"ס.

שמעון לוי: צריך לשים דגש על איכות של האימון, סילבוס ותוכנית העבודה.

מרסלו בורדמן: מדריך כמה פעמים מקבל הערות על התנהלותו, מעבירים את זה למנהל המתנ"ס ושם דבר לא קורה. מה עושים?

שמעון לוי: אותו מדריך יזמן אליי לפגישה, יצא פרוטוקול בסיומה ובה יהיה כתוב שאם לא יתקן את הטעויות, יעזוב.

מרסלו בורדמן: אם זה עובד ככה, מבחינתי בסדר גמור.

איתי סהר: (שואל את דני) מה היה קורה, אילו 2 אגודות קובעות כללים לארבעת השלבים שהצגת.. בשיתוף פעולה עם רכזי הספורט. אפשר לעשות מודל תמריצים, משהו שלא נעשה לפניכן. משהו שיאפשר חניכה מקצועית וסטנדרציזציה. אפשר כאן לחסוך כסף ולעשות פעולה שהיא רצויה. שכל פריילנסר שמצליח לאמן ספורטאי שעובר לאגודה, הוא מקבל תמריץ כספי.

מרסלו בורדמן: ד"א היה פרוייקט יפה שנקרא "פרחי ספורט" ומאמן קיבל תמריץ על כל ילד שנכנס לאגודה.

דני רחמים: אתם מציעים לעשות מסחר. במודל שאני מציע, אין שום נזק לפריילנסרים, והם יכולים לעבוד דרך האגודות. מה שקורה היום, בא פריילנסר, לוקח מילדים 200 ש"ח, לוקח מאמן שסיים קורס שלוש שבועות ונותן לו x ש"ח לחודש וכמה שיותר ילדים יותר טוב, וכשילד מגיע לגיל כשהוא יכול להתאמן באולם ספורט יותר גדול ולהתקדם, הוא אומר לו להשאר. במצב הזה ספורט הולך ודועך..

איתי סהר: (פונה לשמעון) יש עודף יצע או עודף ביקוש?

שמעון לוי: יש סך הכל היענות טובה בתחומים שונים, תמיד פותחים משהו חדש.

מרסלו בורדמן: אי אפשר לפתוח כל הפעילויות בכל מקום, כי יש מחסור במתקני ספורט.

דני רחמים: אני מציע מהנסיון, בואו נקבל החלטה- תשתיות הספורט יהיו באגודות הספורט מקצועיות! זה קיים בכל הארץ.

פיני ביטון: גיליתי איך לקדם כ.סל באשקלון. אני לא רוצה לבנות כלום. הנתונים מראים שכל החיים בכ.סל האשקלוני מתבססים על שחקנים זרים. כל מה שאתה (דני) מייצר, אתה לא מצליח לצמצם את הפער! אני רוצה לתת את הכסף לאקדמיות ולבנות כמה שיותר ואם יהיה מחונן, שיבלוט ואני ארשום אותו בא.ס.א. בקבוצה בחירה. אקדם את אליצור אשקלון בכדורסל, אביא אותה לליגת העל ואביא אותה לאירופה בתקציב שפוי. וזה אפשרי! צריך לשווק ולקדם את הענף ולהביא קבוצות מאירופה ולהשיג התלהבות של הנוער. צריך לחשוב איך עושים את זה. אז למה אתה (דני) חושב שתפיסת העולם שלך היא נכונה ולא שלי? ואני רוצה קודם כל להצמיח את הקבוצה הבוגרת ואחר כך את התשתיות.

ניר אמסלם: אני מחזק את דני, ואני לא חושב שליגת על עושה רושם על ילדים!

דורון נקשרי: אני חייב לסכם. מכל הדיון הזה הבנתי שחסר פיקוח על פריילנסרים.

מרסלו בורדמן: אני לא חושב שחסר פיקוח על פריילנסרים.

ניר אמסלם: אני רוצה לחדד, כי חסר פיקוח מקצועי! שזה שונה לגמרי ממה שקיים היום.

שמעון לוי: צריך לשים דגש על איכות האימון!

דורון נקשרי: רעיון שכל אגודה תפתח בית ספר, זה רעיון טוב. אנחנו נקדם את זה! מרסלו! פעם הבא כשיש חומר לועדה, שכל חברי הועדה יקבלו אותו לפני.

מרסלו בורדמן: נושא התבחינים שלא הספקנו לדון, אעביר לכולם.

שמעון לוי: צריך ישיבות בתדירות יותר גבוהה, לפחות בהתחלה. לבנות תוכנית יותר מגובשת, להגיש לראש העיר, למועצה על מנת להגיע להחלטות ויסייעו.

דורון נקשרי: הועדה אמורה להתכנס פעם בחודשיים, אבל מבחינתי, אם אין בעיה לאחרים, אפשר בתדירות יותר גבוהה.

פיני ביטון: מה עם סיור במקומות שונים, כמו מתנ"סים, מרכז הטניס ועוד...

מרסלו בורדמן: (לדורון) האם ועדה חייבת להיות כאן באולם הישיבות?

דורון נקשרי: לא חייב!

מרסלו בורדמן: יש אפשרות להפגש במתנ"ס, להסתכל מקרוב על פעילות הספורט במקום ואחרי כארבעים דקות להכנס לועדה.

דורון נקשרי: (למרסלו) לבדוק איך אפשר לקדם את הקמת הבית ספר לכל אגודה.

מרסלו בורדמן: אגודות מתחילות עם קבוצות תחרותיות.